

[J. Oskar Andersen.]

hvorvidt det kongelige Teater havde Pligt til at arbejde for hele Landet, ved Gæstespil og deslige. Saadan har Forholdene været i dette Udvalg, og derfor foreligger Resultatet, som det er.

Jeg omtaler saa til sidst i Betænkningen, hvordan det er min Overbevisning, at der foreligger Mulighed for en bedre Løsning; og derfor ender jeg med at stille i Udsigt, at jeg ved tredje Behandling vil komme med et Ændringsforslag. Dette Ændringsforslag behøver ikke at være meget indgaaende, idet det i det væsentlige skal gaa ud paa, at der skal udbydes Konkurrence.

Ministrene vil formodentlig afvise dette. Man skulde tro, at det maatte interessere i det mindste en Undervisningsminister, at det kongelige Teaters Kaar blev saa gunstige som muligt. Jeg har imidlertid haft et levende Indtryk af, at den højtærede Undervisningsminister i denne Sag er fuldstændig passiv. Han har ogsaa under et Samraad svaret, at han kun var Lejer.

Det forekommer mig at være en Stilling, som ikke er den højtærede Undervisningsminister ganske værdig. Det er Undervisningsministerens Pligt ved denne Lejlighed at gøre sig gældende paa en saadan Maade, at der virkelig sker Teatrets Fordringer Fyldest, og at Teatret fremtidig kan blive et nationalt Teater, der er os værdigt og finansielt saa vidt muligt kan bære sig.

Men noget saadant har der ikke været Tale om. Jeg ved derfor heller ikke, om Undervisningsministeren ikke ogsaa vil modsætte sig, at der stilles Ændringsforslag. Naar det ikke er stillet allerede her ved anden Behandling, er det, fordi jeg ønskede gennem denne Udtalelse at tale, om jeg saa maa sige, Ministrene til Hjerte, om de ikke selv kunde finde paa at stille Ændringsforslag i samme Retning.

Det forekommer mig, at det for Regeringen maa være en tilstrækkelig Sejr at vide, at i alt Fald tre Partier har været enige om i Princippet at tiltræde dette, at man vil ordne Sagen paa en saadan Maade, at der bygges en Bygning, som paa den ene Side er fyldestgørende for Radiofonien og paa den anden Side ogsaa fyldestgør Teatrets Krav. Det har Regeringen altsaa her faaet udstrakt Tilslutning til. Det, Regeringen ikke har faaet fuld Tilslutning til, er, at denne Bygning absolut skal bygges efter Arkitekt Jacobsens Plan. Det maa dog formodentlig indrømmes, ogsaa af Trafikministeren, at der er Mulighed for, at andre vil kunne løse Opgaven

bedre, naar det har vist sig, at den Løsning, der er forelagt, har saa mange Ulemper, som den har.

Men dertil kommer noget andet, nemlig at der i Slutningen af Udvalgets Virksomhedstid blev forelagt en Skrivelse med Tilbud fra Fabrikant Hirschsprung om at yde dette — lad os sige Bidrag til en bedre Løsning, som 315 000 Kr. vil sige. Jeg skal i denne Sammenhæng gøre opmærksom paa, at det accentuerer det mærkelige i, at det kongelige Teater for at fremme Radiofoniens Virksomhed skal sælge to Bygninger, som udtrykkelig var købt med det for Øje at skaffe det kongelige Teater en Afgørelse af dets svævende Spørgsmaal, og at det skal sælge disse Bygninger til Radiofonien for en saa lav Betaling. Den Gang blev der sagt: Der kan ikke være Tale om, at de er mere værd. Nu ser man altsaa, at de er betydeligt mere værd, og at en Privatmand endogsaa kan byde det dobbelte for dem, men ganske vist — jeg indrømmer det — tillige, fordi han derved vil vende sig imod det, som Trafikministeren ved Gennemførelsen af sin Plan vil komme til, nemlig at forringe hans Ejendom i Heibergsgade og dens Brugbarhed.

Derfor, hvor meget end den ærede Ordfører Hr. I. A. Hansen opererer med denne taagede Forestilling om, at man ved at opføre Silopakhuset i Tordenskjoldsgade forøger Værdien af Naboejendommene, forøger Ejendommenes Værdi ved at tage Lys og Luft fra dem, maa jeg sige, at det maa man gaa længere ud paa Landet med. Det forekommer mig ogsaa, at denne Paa-stand er kraftigt gendrevet gennem denne enkelte Henvendelse fra Fabrikant Hirschsprung, som viser, at han ikke blot har stor Offervillighed for Teatrets Skyld, men tillige ogsaa nærer Ængstelse for den Værdiforringelse, Planens Gennemførelse vil betyde for ham.

Jeg skal slutte med at gentage, at jeg agter ved tredje Behandling at stille et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at der skal være Konkurrence. En nærmere Udformning af dette Ændringsforslag vil jeg imidlertid opsætte, indtil jeg har hørt Udtalelser ogsaa fra de højtærede Ministre.

Elna Munch: Det anerkendes sikkert fra alle Sider, at der maa foregaa en Ændring i det kongelige Teaters Forhold, men det forekommer mig, at Ministeriet er begyndt ganske forkert. Forudsætningen for, at man kan gaa over til Dobbeltscenedrift, der nødvendigvis medfører forøgede Udgifter og kun tvivlsomme Indtægter, maa